

Sopa de Cabra, ben endins

El passat divendres 10 de maig, va aparèixer el tercer elapè dels gironins Sopa de Cabra, la formació de rock català que fins ara ha tingut més èxit, amb gairebé 80.000 exemplars venuts dels seus dos primers plàstics.

Girona, en un cèntric bar de la plaça del Vi. Matí assolellat de primavera. De mica en mica van arribant els components de Sopa de Cabra. Es troben en el seu ambient, entre els seus. Tot i que és l'hora habitual de treball o d'estudi, el local és ple de joves que han fet *campana* o s'han escapat de la feina per fer *unes birres*. Massa gent per poder conversar amb els músics més preuats del rock català. Triem un acollidor cafè del Barri Vell. També aquí els coneixen i ens faciliten el millor racó per parlar tranquil.lament —"amb sinceritat", com diuen ells.

Gerard Quintana (Girona, 1964), veu i ànima del grup, obert i dialogant; Joan Cardona (Girona, 1959), guitarra, força despreocupat, afirma: "El rock'n'rol és la meua forma de vida"; Josep Thió (Barcelona, 1965), guitarra, és el més músic de tots, molta facilitat per compondre, sembla la veu de la consciència del conjunt; Cuco Líscic (Barcelona, 1960), baix, a primera vista es fa imposar, però és pausat, tranquil i agradable; Pep Bosh (Girona, 1963), bateria, prefereix passar desapercebut. Són els cinc nous ídols de bona part de la joventut catalans. Estan junts des del 1986, any en què van formar Sopa de Cabra.

—*¿Us imaginàveu fa cinc anys l'èxit que avui teniu?*

GERARD: Només en somnis. De vegades, quan somies alguna cosa, penses en allò que et fa *flipar*, no en els factors nagatius que també comporta l'èxit.

JOAN: Nosaltres érem uns maleïts, estàvem entre la gent

que no agrada a la societat. I ara, mira, a dalt de tot. Però bé, ens agrada.

CUCO: De fet ha estat un procés lent, de mica en mica hem anat conquerint noves fites fins a arribar on som i encara podem anar més lluny.

GERARD: Sí, nosaltres ja ens dedicàvem a la música abans de fer Sopa de Cabra. El que passa és que abans no ens feien cas.

—*Vosaltres, però, ¿sou els primers sorpresos d'aquest èxit?*

GERARD: Si, ho estem de sorpresos. Ara bé, els meus pares encara més, que sempre em deien que seria un desgraciat tota la vida, amb això de la música.

JOSEP: Treballes, no per l'èxit, sinó perquè allò que fas arribi i triomfi com a feina ben feta. Jo, de fet, mai no m'hauria pogut imaginar que signaria autògrafs pel carrer i menys encara que tindriem un club de fans. Ho considerava una cosa fora de temps i al marge del que fem.

—*¿Us molesten molt pel carrer?*

CUCO: ¡Deu n'hi do! Jo abans sortia més al carrer.

GERARD: Això, però, passa més a fora que no pas a Girona. Continuem anant als mateixos llocs i amb la mateixa gent, no deixem de ser els col·legues.

JOSEP: El pitjor són els grups de col·legiales.

GERARD: Quan vénen d'excursió aquí, a veure el Barri Vell, de sobte veus trenta noies que avancen frontalment cap a tu i no saps si posar-te a córrer o què fer.

—*Com a persones, ¿què ha canviat en vosaltres*

aquests últims cinc anys?

PEP: Intentes no canviar res, tenir el mateix esperit d'abans. Només que ara ens dediquem a allò que ens agrada i abans havíem de treballar en feines fastigoses.

JOSEP: Jo ja no faig de misatger.

GERARD: Abans hi havia llocs on no ens deixaven entrar.

CUCO: Bé i encara n'hi ha, però diem que som de Sopa de Cabra i aleshores ens conviden a tot.

JOSEP: Ara tenim molta més responsabilitat. No pots anar a tocar en pla professional i emborratxar-te com abans, quan tocàvem per la "barra lliure".

CUCO: Aquelles actuacions eren estrambòtiques.

—*El fet de cantar en català curiosament us ha beneficiat en principi; el rock català havia de tenir un grup punter. Si haguéssiu cantat en castellà, ¿creieu que ara tindrieu el mateix èxit?*

JOSEP: El boom del rock català ha vingut amb els conjunts que ara som a dalt. Nosaltres no hem rebut res de ningú. Al contrari, hem col·laborat a fer que existeixi el rock nacional i suposo que en castellà estaríem en una situació, si no igual, sí força semblant. Nosaltres som part del fet que el rock català hagi tingut una revifada.

GERARD: Home, jo no em sento en deute amb grups com N'Gai N'Gai, amb tots els meus respectes. Aquell rock que hi havia abans, sí que va ser un muntatge.

—*¿Quin tipus d'ajuda us proporciona Resson?*

GERARD: Ens ha ajudat,

però potser una mica tard. Ara ja no necessitem la mena de suport que ens mancava al començament.

CUCO: L'esperit de Resson és força net i en Muntaner és un paio legal, però això no amaga una política equivocada de les institucions pel que fa a la música moderna.

JOSEP: Resson no pot fer miracles. Les coses valen pel valor intrínsec i no pel que puguin donar. A Barcelona, per exemple, no hi ha un circuit de locals on poder actuar. I és aquí on està el problema.

S'ha de començar pel principi. ¿Vols músics?, doncs ensenya'ls. Hi ha un Institut del Teatre, però no hi ha un Institut de la Música Moderna. A les escoles tampoc no s'ensenya música moderna, no hi ha la infraestructura necessària, ni locals, ni auditoris, ni accés a l'aprenentatge.

—*¿De què us sentiu més satisfets, dels vostres directes o dels enregistraments en directe?*

GERARD: El directe no té la subtilesa de l'estudi, on pots recrear-te més. Té aquell punt immediat de fer-ho en viu, a més de l'energia i la intensitat que busquem quan estem en un escenari.

JOAN: Cada actuació és diferent. Totes tenen el seu encant. I amb els LP també. Depèn dels recursos i del temps que tinguis. No és el mateix el primer disc que el segon o el tercer.

JOSEP: L'estudi permet endolciment i acomodament instrumental.. Pots posar-hi més guitarres i veus, i en directe no.

—*En ocasions heu dit que el rock és una música uni-*

"No pots anar a tocar en pla professional i emborratxar-te com abans".

JORDI MOREIRA

versal i que la llengua en què s'expressi no té gaire importància. Fins i tot, heu comentat que un agradaria cantar en anglès i que no renunciieu a enregistrar més temes en castellà.

PEP: Això ens podria permetre sortir fora de Catalunya. És que el nostre país és petit.

JOSEP: Potser no fariem un elapè sencer en castellà, com algú ha comentat, però sí incloure-hi algunes peces i barrejar-les amb les habituals.

CUCO: Ens recriminen que vulguem cantar en castellà, però ara mateix, això per a nosaltres seria un hàndicap.

GERARD: A mi em costa parlar i escriure en castellà. De vegades, rebem cartes de gent

que ens diuen que si cantem en castellà serem uns "traïdors a la pàtria" i ximpleries per l'estil. M'agradaria saber què entenen aquesta gent per pàtria. La nostra pàtria és el món, encara que s'hagi de canviar.

JOAN: ¡Visca el Planeta lliure!

GERARD: El que és clar, però, és que si algun dia cantem en castellà, anglès o xinès, mai no deixarem de fer-ho també en català, que és la nostra llengua.

—Precisament, alguns dels joves que us escriuen aquestes cartes constitueixen un gruix important del vostre públic, un públic que en ocasions no arriba als vint anys.

CUCO: Hi ha molta gent que ens diu que tenim un públic massa jove, però tampoc no és del tot cert. No és el mateix el públic que hi ha a les primeres files, que és el que més es veu i més soroll fa, que el que hi ha en altres parts de la sala.

GERARD: És curiós, però els nostres col·legues, que veien als nostres primers concerts i s'ho passaven d'allò més bé, quan vam començar a tenir èxit ens deien: "Bah!, ara feu música per nens de quinze anys, quan continuem fent el mateix, però més treballat.

JOSEP: A gairebé tots els grups catalans, els passa el mateix que a nosaltres. Però

és millor mirar-s'ho pel costat positiu: fem venir a concerts tot una colla de gent que fins ara no trepitjava els recintes on es fa rock.

GERARD: El nostre públic, de totes maneres, és força heterogeni; hi ha de tot. Fins i tot ens han comentat que va poc en un pub de Calella van anar uns skins nazis d'aquests i van demanar música skin i el disc jockey va preguntar què era música skin i van dir "Sopa de Cabra". Caga-t'hi.

JOSEP: Deurien ser Boixos Nois, d'aquest que ho posen tot al mateix sac: el Barça, Catalunya i ara, és clar, Sopa de Cabra.

Santi Terraza